

NAŠA SKUPNOST

GLASILO PREBIVALCEV OBČINE GROSUPLJE

Letnik XVII., 20. decembra 1991

Stran 1:

Dražje komunalne storitve
Živimo pač v deželi inflacije ali Človek, ne jezi se

Stran 3:

Socialna politika občine
Iz dneva v dan je več tistih, ki iščejo socialno pomoč

Stran 4:

Kako bomo plačevali davke
Davčne stopnje za dediščine, darila, premoženje in igre na srečo

Stran 5:

Polemika o agromelioracijah
Kakšno je o njih stališče občine in kakšno sekretarja Kmečke zveze

Stran 8:

Grosuplje na knjižnem sejmu
Kako je tekoča slovenska knjižna produkcija zajela naše ljudi in kraje

Stran 12:

Božična miza polna dobrot
Kako smo se nekoč gostili za Božič; objavljamo tudi dva recepta

Izteka se zgodovinsko leto

Zimska Višnja Gora: uspela fotografija mladega Višnjana nas spominja na spokojnost Božiča in na tiho odtekanje časa. Ta absolutni gospodar vseh nas pa ima svoja vozlišča. Tako vozlišče je za Slovence letošnje leto, ki smo morali kot narod na novo, kot nikoli doslej pretehtati bistvena vprašanja svojega obstoja in preizkusiti svojo trdnost. Preizkušnjo smo dobro prestali in kljub svojim večnim razprtijam izkazali zrelost demokratičnega naroda. To je v teh dneh končno spoznala tudi Evropa. Veselimo se torej Božiča in Novega leta 1992, blagrujmo Boga, da imamo cela domovanja in mirne noči, in pomnimo leto 1991. Dokler bomo živi, bomo potomcem morali pripovedovati, kaj vse smo v njem doživeli. (Foto: Marko Turk)

Vesel Božič

in srečno novo leto

vam želijo Skupščina občine Grosuplje,
Izvršni svet skupščine
in uredništvo Naše skupnosti

Naši otroci pišejo Cuellarju

**Vaša ekselenca, gospod Javier Perez de Cuellar
generalni sekretar OZN!**

Smo učenci OŠ Louisa Adamiča Grosuplje. Radi bi prispevali k miru po vsem svetu. Mi in naši vrstniki si želimo odrasčati v miru.

Ze dolgo časa poslušamo pretresljive izpovedi beguncev s Hrvaške. Zdi se nam nepravilno, da bombardirajo nedolžne prebivalce. Vsak dan živimo v strahu pred nasiljem, sovraštvom... V očeh otrok so solez žalosti in skrbi.

Pričakujemo, da priznate osamosvojenе republike bivše Jugoslavije, pričakujemo pomoč beguncem.

Zahtevamo ustavitev vojne na naših tleh.

Zahtevamo kruh namesto orožja.

Zahtevamo kazen za tiste, ki so to vojno začeli.

Dajte nam prilžnost, da zrastemo v miru!

Učenci in delavci osnovne šole.
ŠPELA DREMELJ
SIMONA DROBNIČ, 8. b
Novinarski krožek

Slovenija je lahko velika

Slovenija je majhna dežela, vseh Slovencev nas je komaj za manjše svetovno mesto: tako navadno radi meditiramo. Toda postavimo enkrat stvari na glavo in nič kaj preveč sramežljivo ne preberite: Slovenija je velika. Glejte, tako velika je, da že marsikod izmed nas desetletja, mnogi že petdeset let ali celo osemdeset let: hodijo po njej, pa je še niso prehodili. Tako prostrana je ta ljuba Slovenija, da so nam še dandanes, ko bomo vsak hip pisali leto 1992, nekateri kraji tako oddaljeni od Ljubljane, kot je New York v Ameriki ali pa Nairobi na vzhodu Afrike. Tja nas letala ponesejo približno v istem času, kot se lahko pri nas s sodobnimi prevoznimi sredstvi pripeljemo v Haloze ali do Kubeda v Istri ali tja gori na Goričko. Močno bom vznejevoljil kakšnega Ljubljancana - zakaj gori? Goričko je lahko le kje tam doli, »pri gorici«! Precejšnjemu delu ljubkih Slovencev, ki živijo tostran meje na Trojanah, delajo preglavice premišljanja, kje se pravzaprav začne Prekmurje? Je sploh kakšen razloček med Prlekco in Prekmurcem? Kaj

pa Dolinsko, Ravensko? Vse to je »tam doli, onstran Mure«. Naši vrlji Prleki pa imajo verjetno težave, ko je treba določiti meje, kje se začne Suha Krajina.

Da bo težava še večja, te številne pokrajine, ki delajo preglavice šolarjem in odraslim, živijo v različnih zemljepisnih razmerah; vsaka ima svoje tokove zgodovine in na našem malem ozemlju - pravzaprav tokrat govorimo o velikem - se prepletajo kar tri velike evropske kulture. Na sever in daleč v notranjost dežele sega alpska kultura, na zahodu je sredozemska, na severovzhodu in vzhodu pa seže k nam prek obširnih madžarskih ravnin tudi panonska kultura. Torej je Slovenija prava Evropa v malem. In če hočemo v tej Evropi v malem zdaj najti še predel, ki bo prava Slovenija »v malem«, je to predel s številnimi samosvojimi posebnostmi, Škocjanski hribi na Dolenjskem. In vesel je lahko, kdor na Dolenjskem živi. Pa srečno, Dolenjci!

etnolog dr. BORIS KUHAH
Grosuplje

Kdaj naj bo občinski praznik?

Prazniki so dnevi, ki nas s svojo svečanostjo in tudi s priložnostjo, da se povese limo in se počutimo drugače kot ob »navadnih dneh«, bogatijo. Naj bodo to rojstni dnevi, obletnice ali pa - občinski praznik. Grosupeljšani smo svojega dolga leta praznovali na 29. oktober, toda časi so se spremenili in zadnje praznovanje je zbudilo tudi nasprotovanje, ki je pokvarilo praznično vzdušje.

Zato zdaj vam vsem, dragi občani, naslavljam vprašanje: kateri je tisti datum, ki bi ga vsi dojemali praznično? Odgovorite na anketo, pošljite jo do 20. januarja na naslov Naša skupnost, p. p. 12., Grosuplje, žreb pa bo med sodelujoče razdelil v prihodnji številki našega časopisa 5 nagrad - presenečenj!

Kdaj naj bo občinski praznik?

1. 29. oktobra (kot doslej, bil je datum ustanovitve Grosupeljske in Stiške partizanske čete)
2. 4. marca (rojstni datum pisatelja Josipa Jurčiča)
3. 21. marca (rojstni datum pisatelja Louisa Adamiča in tudi prvi dan pomladi)
4.
5.